

THEATER

HET DEBUUT

Het debuut
 door Rudolphi Producties
 20/9, Toneelschuur Haarlem
 Tournee: viarudolphi.nl

**Onwaarschijnlijke prestatie:
 eerst brengt Brussaard je in ver-
 warring, dan breekt hij je hart.**

Er is één moment tijdens *Het debuut* dat echt bijzonder is. Dat is als de jonge Marijn Brussaard opkomt en begint aan zijn solo *Rhythm of the Night*. Een onwaarschijnlijke prestatie: eerst brengt hij je in verwarring, daarna breekt hij je hart.

Brussaards solo is een van de drie korte afstudeervoorstellingen waarmee theaterbureau Via Rudolphi jong talent aan het publiek voorstelt. Het is gescout en geselecteerd op het afgelopen ITs Festival. Onder de noemer *Het debuut* (tot vorig jaar *Its on Tour*) maken deze voorstellingen een gezamenlijke tournee.

In *Rhythm of the Night* verschijnt een schuchtere jongen ten tonele, een jongen zonder shirt of verdere eigenschappen. Verlegen kondigt hij zijn verschijning aan. Hij start de muziek op zijn mengpaneel en begint in een boksring te dansen. Ongemakkelijk is het. Het publiek dat om hem heen zit, ziet een danser in het lichaam van een jongetje.

Dan begint opeens de jarennegentighousehit *Rhythm of the Night* van Corona te spelen. De jongen raakt in extase. Publiek krijgt het nummer integraal voor de kiezen, wat pijn doet. Maar Brussaard (van de mimeopleiding) laat zich niet van de wijs brengen en gaat onverstoord door. Dansen verandert in neukbewegingen en langzaam wordt duidelijk dat deze jongen hopeloos op zoek is naar bevestiging, overgave, liefde misschien. Als hij

ten slotte alle toeschouwers een voor een zachtjes huilend in de ogen kijkt, lijkt de diepte van zijn levenspijn onpeilbaar.

Dan is de voorstelling *NXTVL*, een computergame annex *Star Trek*-parodie, toch van een andere orde. Nick Bos, Mathieu Wijdeven en Jip van den Dool van de Toneelacademie Maastricht maakten een echte jongensvoorstelling. Met behulp van videoprojecties en slimme perspectieftrucjes maken ze een *nep-virtual reality* in het theater. Leuke vorm, maar de inhoud blijft beperkt tot flauwe grapjes, te lange gevechten en een aardig moralistisch slotstuk: een gesprek met god, de programmeur. Het leven als computergame, het zal wel.

Gelukkig zijn er nog de vrouwen. Greet Jacobs, Linda Lugtenborg en Femke Stallaert (van de RITS School of Arts in Brussel) maakten een energieke, lichtvoetige bewerking van de *Metamorphosen* van Ovidius.

Er lijken geen regels te zijn. De jonge actrices rollen naakt door de modder, headbangen op Metallica's *Fuel* en vertellen verhalen over de cycloop, de blinde ziener Tiresias en Aktaion, de jager die in een hert verandert. De losse vorm werkt een aanstekelijk soort spelplezier in de hand. Hier staan hopelijk, zoals de flyer van *Het debuut* belooft, de acteertalenten van de toekomst.

Vincent Kouters

